

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mundi moles plena Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

dentem irrepserat. Romani exciti impetum in dormientes faciunt, eosque cadunt, & clade scediffi-
 A ma fugant, potitq; victoriam, sacrum id instituire, ut ancilla matronis æquatæ Iunoni, quam à Ca-
 pitulo Caprotinam appellavere, sacrificarant. Ad hoc sacrum respexit Ovid, cum in arte dixit;
*Porrige, & ancilla qua pennis luce pependit,
 Lusa maritali Gallica veste manus.*

DE LOTO. CAP. XXXIV.

INER arborum significata nulli apud Ægyptios major honos habitus quam Loto mirificæ omni-
 no arbori, & quæ magnam cum cœlestibus consensum habeat, sitque veluti nostrarum rerum ad
 superos internumcia.

ORTUS SOLIS. CAP. XXXV.

ERAT vero Lotos apud Ægyptios Sacerdotes exorientis primum Solis imago quædam, ubi in-
 strictionem in ea residentem appoluisse: hinc utiq; vapores illos matutinos, qui à Sole moventur, *Hæc à Theo-
 phrasio lib. 10. de plantis.*
 significatum, exortum quippe, Lotos indicat: idque inde sumptum crediderint, quod ea ante Solis
 emerulum implicata folia habeat, quæ quidem ita sensim exsnuantur aperiunturq; , uti magis & ma-
 gis tollitur jubar Solis: maxime vero panduntur, ubi medium Deus iter emensus est. Eodem vero
 decedente, folia ipsa vicissim contrahuntur, complicariq; incipiunt, ac insinuari, veluti nulli patere
 velli ut quam numini quod venerantur, atq; ita quibus licet modis, eo abeunte sese intra claustra co-
 hibeant. Quod, ut Proclus ait, observatum à Magis, ut nulla prorsus contatione sacram eam esse A-
 pollini credentem, effecit.

VESTALIIUM INITIA. CAP. XXXVI.

ERAT & Romæ maxima in celebritate Lotos capillata, cui Vestalium virginum capilli cæsi defe-
 rebantur, veluti puberum adolescentium Apollini, vel Esculapio ejus filio. Græci vero flumini-
 bus patris casariam offerbant, illis eam dicebant, offerbantq; , quod quandam omnino cum Lo-
 torationem alimonie præ se ferebat, perinde ac arbor ipsa felix cognominata, tum ea, quam superius
 attulimus ratione, quod Deo tam familiaris habeatur, ut sedes ejus statuatur, tum quod irriguo sem-
 per solo pullulet. Neq; me fugit quas arbores Verranius dixit felices, sed quæ ille scripsit, ad augu-
 ralem disciplinam retulit. Nobis hæc Ægyptiaca de ipsius naturæ vi satis fuerit desumpsisse.

DEI ADVENTUS. CAP. XXXVII.

UT vero ad Solis ortum revertamur, minime prætereunda est Memnonis statua sedens, nigro
 lapide, quæ magna religionis celebritate in Æthiopia visebatur in quam ducem ipsum postea
 quam ab Achille confossus fuit, transmutatum fabulantur. Erat ei dies advenientis indicium, ut Au-
 rora filius maternum officium imitaretur. Eo autem artificio fabricata erat, ut Sol primo statim or-
 tu radios suos in os ejus ejacularetur, ac veluti plectrum aliquod ibi sonam excitaret, vocalique si-
 gnificatione jam adesse Deum annunciarat.

MUNDI MOLES PLENA DEO. CAP. XXXVIII.

ALTI mundi molem ex ea specie, Deumq; in ejus medio compositum residentemque intelligere
 maluerunt. Interpretatur hoc Jamblichus ad Porphyrium scribens: commentumque hoc i deo
 ab Ægyptiis excogitatum ait, quod Lotos limosis præcipue locis fructificet, sitque in primis aquati-
 ca: quod veteres illi præcipuum generationis argumentum contendebant, qui Oceanum rerum pa-
 rentem omnium dicitarent. Observaverant autem in ea demum omnia orbis ulata & rotunda, quip-
 pe folia atq; poma, ex qua quidem effigie perfectissimaque forma mentis actionem perfectioni in-
 tentam ostendi profitebantur. Deum verò infantili ætate, utpote unicum atque perpetuum rerum
 omnium principium, nullo conficiendum senio, neq; ipsum ulli, ætatem variantiæ obnoxium, super
 actio-
 Divis.

O o o o

actionem ejusmodi in seipso totum consistere, ac principatus reliquos exuperantem, sanctum, incorruptum, & ubiq; venerandum conquiescere. Nam divinitatem ex ipso etiam sedentis habere inter noscebant, Sessum enim Deo in primis accommodabant, quem nulla unquam potest inquietatio sollicitare, commovere. Quin & sedentem Cynocephalum statuebant, cum æquino etiam quietem æqualitatemq; describerent, quæ quidem necesse est ibi sit, ubi nihil subfultat quod alterum inquietet: sed omnia firma, stabiliq; in æquilibrio conquiescant. Quod vero initio diximus infantem insidentem in medio Loti poni solitum, observata sunt etiam ab Ovidio, apud quem mater ita loquitur 9. Metamorph.

*Hunc tamen infantem maternis demitte ramis,
Et date nutrici, nostraq; sub arbore sape
Lac facitote bibat, nostraq; sub arbore laudas.*

Sic infantem hunc videmus apud Poëtam in Loto sedem figurari.

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM LIB. LIII.

DE IIS QUÆ PER OLEAM,
VITEM, ET FICUM
significantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD ILLUSTRIS, ET REVERENDISS.
REGINALDUM POLUM CARD.

MILITARIS mibi tota vita mos fuit, optime clarissimeq; Reginalde, ut clarorum hominum, quos precipue colerem, moribus contemplandis non parum adhiberem studium atque diligentiam, ut scilicet qua quisq; parte excelleret, ea precipue commendaretur. Nam, ut optime nosti, Deos hominesq; a partibus laudare Homerus instituit. Cum itaque quatuor in primis laude præstares mecum examinarem, perspiciebam. Vir rarissime, triasque, quæ de laudum tuarum principatu inter se contendere videbantur. Hinc enim bonarum literarum, optimarumque artium doctrina primum sibi locum asserbat: inde admirabilis ea morum suavitas, quæ & summa benignitas, & singularis humanitas comitabantur, doctrinam sibi cedere imperitabat. Virgebat tertio loco pietas integerrima, vite moderatione conspicua, divinarum rerum studio fervida, omnibusque probitatis numeris absoluta: qua licet ab omni esset ambitione alienissima, nilque speciosum in proptulso jactaret, suam se virtute involuens, aliena nihil opis indiga, si vni sibi pretium esset, satis habere videbatur: quo tamen magis ab ostentatione aliena erat, ea admirabilior illustriorq; apud omnes evaderebat. Quocumq; me igitur animo & cogitatione converterebam, ambigens quam ibi precipue partem attribuerem, mecum aliquandiu dubitavi. Nã si tu cum reliquis & probis literatis viris, quos tu semper unice liberaliterq; fovisti, ad mensam meam Ægyptiacam, adhibendus eras, consentaneum videbatur, ut quatuor symbola in talium convivarum sodalitiu conferres agnosceretur, quia, cum esset nuptialis ornatus appareret. Sed enim animadverti demum nulla earum, quæ in te conspicua sunt, virtutum partem ab alterius societate disjungi. Quorsu enim doctrina, nisi qui per doctrinam mores comparatur, ita præsto sint, ut & doctrina laus moribus optimis adjuvetur, & mores ipsi doctrina, firmamento innixi stabilitiq; fulciantur? Deum vero illa pars vix apud illos unquam illustris habita, nisi & mores & eruditio fidissimi ceteris accesserint;